

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

88. An qui recitat Officium Resurrectionis pro Officio de Feria, vel Sancto satisfaciat praecepto? Et quid, si aliquis dicat Officium alterius Sancti loco ferialis? Et cursim docetur, quod opinio ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

recitandum per octavam Resurrectionis Dominicae; idco tu cogita. Et ex his patet responso ad argumētum Trullench in Decalogum tom.1. lib.1. cap.7. dub.14. num.12. Castri Palai tom.2. tract.1. disp. 2. punct.3. num.18. nam est dispar ratio inter officium Resurrectionis, & alia officia, nam hæc moraliter æquivalent inter se, quo ad modum recitationis. Ergo, &c.

RESOL. LXXXVIII.

An qui recitat Officium Resurrectionis pro Officio de Feria, vel Sancto satisfaciat præcepto.

Et quid, si aliquis dicat Officium alterius Sancti loco Ferialis.

Et cursum docetur quod opinio unius vel, alterius, quam omnes alij reiiciunt non meretur probabiliter. Ex pat. tr.1. & Mil.1. Ref.26.

§.1. Circa præsentem difficultatem sæpius per literas me interpellavit, amicus meus Caramuel, & ipse affirmativam sententiam docuit in Theologia Regulati, seu in Regula S. Benedicti, quam Ego impugnavi; Verum illam iterum Caramuel defendit nominatim contra me in Theologia fundamentalis fundam. 53. §.12. num.1100.

2. Sed ego non descendo à sententia negatiua, quia olim docui, & quam nouissimè me citato nominatim contra Caramuelum tenet ex Societate Iesu doctus Pater Adamus Burghamer, & quia Codex non ita facile inuenitur, ponà hic per extelium eius verba; sic itaque asserit. Cent.1. Casuum conscientie casu 16. Felix Sacerdos nullis morbis, aut rerum negotiis impeditus, longo tempore intra annum recitat officium de Resurrectione breuissimum, scilicet pro longioribus cuius tanquam grauis peccati admonitus à confessorio, ait se tenere sententiam Caramuelis in Regula S. Benedicti disp.100. n.1387. vbi hoc pro venialis habet: Quæritur an confessorius huic penitentis opinioni tanquam probabili accommodare se possit, ac debeat?

3. Videtur posse, & debere, tum ex autoritate Caramuelis quam allegat: tum ex ratione, quia impletur substantia præcepti, tum ex præxi virorum Doctorum, & piorum, qualem nemo dubitat fuisse P. Franciscum Suarez ex Societate Iesu, quem constanter orasse per totum annum Breviarium de Resurrectione sic ostendit Caramuel. Suarez dicitur singulis diebus 18. horas studuisse, iam ex reliquis sex horis, necessarium profus tempus demus facti, refectio, somno, & aliis, vix tantum remanebit, quantum requiritur ad Officium Paschatis recitandum: Confirmatur hæc opinio. Licet aliquis dicere potest Officium alicuius Sancti, loco Ferialis, vt cum pluribus docet Diana part.1. tract.12. resolut.3. Ergo, & Resurrectionis. Resp. Confessorium opinioni Felicis accommodare se non posse, nec debere, cum nullam habeat probabilitatem, quod probatur, tum quia communis DD. contrarium docet; opinio autem vnus, aut alterius, quam omnes alij reiiciunt, non meretur probabilitatem, tum quia hæc Canonicarum precum immutatione contra vniuersalem Ecclesiam vltim inordinatio committitur adeo grauis, vt opinio illa vniuersim inducens nullo rationabili fundamento niti possit, sicut ex solutione argumentorum patebit.

4. Itaque ad primum dicimus, autoritatem Caramuelis, vnus, aut etiam alterius Doctoris, hic non sufficere, cum omnes alij Theologi reclamant; Ad secundum negamus substantiam præcepti impleti: cum Officium Paschale, moraliter non

æqualeat Officiis per annum; Ad tertium fabulosum esse, quod asseritur de P. Suarez, quem Orationi additissimum fuisse viderunt nostri Patres, & dicentem audierunt, Malle se omnem scientiam suam perdere, quam vnâ horam, ex regula ordinis, quadriana Orationi destinatam omittere quomodo ergo tot annis orationem Canonicam ex graui lege Ecclesie debitam turpi ac defectuosa immutatione declinavit. Ad consumptionem dicimus, multos eam valde probabiliter negare, quos citat, & sequitur Palao tract.7. disp.2. part.2. num.18. Quidquid autem de hoc sit, negamus patitatem, cum in tali Officio moraliter adhuc seruetur præceptum, non in Officio de Resurrectione, vt rectè ipse aduertit Diana part.7. tract.11. resolut.7. Hucusque Pater Burghamer; cui adde ex eadem Societate me citato doctum Patrem Tamburinum in Decalogum tom.1. lib.2. cap.5. §.2. num.22. & ex eadem Societate me citato Hermanum Bufenbaum in Medulla Theologia Moralis lib.4. cap.2. dub.2. art.4. num.1. Præter Sanchez, Filiucium, Tancredum, & Pellizzarium alibi à me adductos, vnde patet, quod nullus ex scriptoribus Societatis ausus sit sententia Caramuelis adherere, sed omnes nostram secuti sint, sicut etiam illam sequitur me citato Marcus Serius tom.3. in primum Præceptum Decalogi disput.1. diff.5. 94. num.9. Hieron. Garcias in Summa tract.2. diff.15. dub.3. num.16. & nosser Pater Verricelli in 99. Moral. 5. quæst.6. num.133. & Palao Valleio in Horolog. horarum Canonicarum lingua Hispan. conscripto in.13. punct.1.

5. Dicendum est igitur, præter rationes supradictas, vt optimè obseruat doctus Pater Tancredi de Religione tract.15. lib.4. disp.11. quæst.2. n.15. Officium Resurrectionis, esse ita affixum illi tempori, & habere tantam mutationem à solita forma Officiorum, vt quid peculiare videatur non posse communi Regula adiuuari, & ideo patet nec posse tempore Paschæ Resurrectionis, dici Officium, & Pentecostes è contra; quia illa forma in his diebus cum talibus Psal. Antiph. &c. videtur de substantia, & confirmatur ratione amicus viri, exemplo Missarum: nam aliqua Missæ possunt dici infra annum, non autem Missa de Dominica Palm. de Fer. III & IV. Hebdom. Paschæ, quia ita sunt illis diebus affixæ, & addictæ vt in aliis dici non possint, ergo sic dicendum est de officio Resurrectionis.

RESOL. LXXXIX.

An si quis dicat, v.g. Matutinum de Sancto, & Horas Canonicas de Feria, satisfaciat præcepto. Ex pat.7. tr.11. & Misc.2. Ref.11.

§.1. Ad hoc dubium ita respondet Caramuel sup. loc. in Regulam D. Benedicti, disp.110. n.1403. Qui sentiunt dari octo præcepta de Officio Diuino, & omissionem eiusdem non vnum, sed octo esse peccata mortalia: consequenter dicere debent eum, qui legit Horas aliquas de Dominica, & reliquis de Sancto, non peccasse mortaliter, quia singulis præceptis satisfecit quoad substantiam; tot autem peccata venialia commisisse quot Horas mutauit, & legit contra Rubricas. Ego verò oppositis innoto, ideoque existimo illum peccasse mortaliter, quia non legit Officium Diuinum, sed duo semiofficia, quæ non possunt ita coniecti, vt vnum Officium Diuinum constituent; quia ex aliquot Horis de Dominica, & aliis de feria, si coniungantur non exarget Officium Diuinum appropinquatum à Sede Apostolica. Ita Caramuel.

RESOL.

Docuit in Res. præterita, & in aliis eius annor. & vide doctrinâ Ref. nor. seq. & aliarum eius primar. & secundar. annor. & infra ex Ref.90. §.1. &c.

Quæ hic est supra Ref. 86.

Sup. hoc in tom.8. tr.1. Ref.14. & late in tom.9. tr.2. Refol. 340. §.XI. & seq. & in tom.5. tr.1. Refol.1. §.Et post, cursum ad lin.5. & in tom.7. tr.1. Ref.249. §.2. ad medium, à vers. Sed cum autoritas, &c.